

सुखाख्यो वलयचैव दक्षमेधाः सुदुर्लभः ।
 अतिक्रान्तः प्रतिक्रान्तः कथाभ्यामैकपक्षतः ।
 अतिक्रान्तश्च पञ्चाभ्यां चयोऽन्यस्तु विपर्ययः ।
 मृगापक्षो धनुःपक्षो द्विगुणो दक्ष ऊर्ध्वगः ।
 द्विगुणान्तस्त्वतिक्रान्तपक्षोऽन्योऽन्यस्तु विपर्ययः ।
 द्विचतुर्दक्ष इत्येव श्रेया लक्षणतः क्रमात् ।
 गोमूत्रिकाहसचारी शकटो मकरक्षया ।
 भोगमेधाः समाख्याताक्षया परिपतनकः ।
 दक्षपक्षो गुगोरस्तुः शकटक्षदिपर्ययः ।
 मकरो वायव्योर्गन्ध शेषः कुञ्जरराजिभिः ।
 मङ्गलवृद्धमेधौ च सर्वतोभद्रदुर्लभौ ।
 गजानीको द्वितीयस्तु प्रथमः सर्वतोमुखः ।
 अष्टचक्र उडारी पक्षो मेधाक्षसंहतेः ।
 तथा कुकुटश्च श्रेया काकपादी च गोधिका ।
 त्रिचतुःपक्षसंख्यानां श्रेया आकारमेधतः ।
 इति वृद्धाः समाख्याता वृद्धमेधप्रयोक्तृभिः ।
 एते समदश प्रोक्ता दक्षवृद्धाश्च पञ्चधा ।
 तथा वृद्धदशचैव मङ्गलस्तु प्रयोक्तृभिः ।
 अर्धहस्तास्तु वृद्धाश्च भोगवृद्धाश्च पञ्चधा ।
 वृद्धश्रेय प्रयोक्तृभिः स्वर्गदक्षाल उपस्थिते ।
 यथादीयामनीकेन हत्वा शेषं परिचिपेत् ।
 तरसा च समाहृत्य कोटिभ्यां परिवेष्टयेत् ।
 परकोटितुल्यपक्षश्च पञ्चाभ्यामप्रतिपक्षः ।
 कोटिभ्यां लघवे हत्वादुरवा च प्रपौडयेत् ।
 एवं वृद्धप्रत्येकं यत्नवानवनीपतिः ।
 विदारयेद्वाहनात् वज्रैश्च द्विषतामलम् ।”)
 ब्राह्मणं, श्री, (वि + ऊङ् + लुट् ।) चैवसंख्या-
 नम् । विपूर्वोऽङ्गात्परान्तप्रत्ययेन विष्प-
 मिदम् । (मेलनम् । यथा, भागवते । १।२६।१६।
 “चालनं ब्राह्मणं प्राप्तिर्नैतत् दक्षशब्दयोः ।”
 “ब्राह्मणं मेलनं त्वनादेः ।” इति तट्टीकायां
 कामी । योमके, नि । यथा, हरिवंशे ।
 १२६ । १६ ।
 “परं गुह्यैः एभिर्गमैश्चर्यं
 यथाः शब्दं ब्राह्मणं कान्तदम् ।”
 “ब्राह्मणं जगत्सोममम् ।” इति तट्टीकायां
 नीलकण्ठः ।)
 ब्राह्मणार्थः, पुं, (ब्राह्मण्य पार्थः ।) ब्राह्मणपञ्चा-
 ङ्गमः । तत्पर्यायः । प्रत्यावारः २ । इत्यमरः ।
 प्रत्यावरः ३ । इति तट्टीका । ब्राह्मण्य पञ्चाह-
 ब्राह्मणम् । इति कैचित् । इति भरतः ।
 ब्राह्मणम् । इति शब्दरत्नावली ।
 वे, न ये इतौ । इति कविकल्पद्रुमः । (भा-
 उभ०-सक०-अजिट् ।) न, ययति ययते । ये,
 वीयात् । इति दुर्गादासः ।
 योकारः पुं, लौहकारः । इत्यमरः ।
 योम, [न] श्री, (वे नो इतौ + “नामन् योम-
 न्नि ।” उणा० ४ । १७६ । इति निपातनात्
 साधुः । यदा, “विपूर्वोऽङ्गात्प्रायेणात्
 योवादिभे ‘सर्वधातुभ्यो मणिन् ।’ इति छत्रेण
 मनिन्प्रत्यये ‘अनन्तरदिक्विमवातुपधावाच ।’
 इत्युटि युजः । अयति याप्रोति चर्चं जगत् ।

यदा अयतिर्गोवर्धः भावे मन् योम् । अयनं
 गमनं विविधमस्मिन् विद्यते । यदा रज-
 न्यार्थः विशेषेणान्वति प्राणिनोऽवकाशप्रदानेन ।
 उणादौ तु नामन् योमन् योमन् इत्यादिना
 वेान् संवरणे इत्यस्मान्निनि उत्वं निपात्यते ।
 दीयते तदायुना योम । तथाच निरुक्तम्
 योनिरनरिचं महाजययवः परिधीतो वायुना
 इति ।” इति निघण्टुटीका । १ । ३ । १ ।
 आकाशः । इत्यमरः । (यथा, रघुः । ४ । २६ ।
 “रजोभिः स्थन्वीभूतेर्गोवर्धे चनसन्निभैः ।
 भुवस्तनमिष योम कुर्वन् योमेद भूतलम् ।”)
 जलम् । भास्करस्यार्चनाश्रयः । इति मेदिनी ।
 अयनकम् । इति राजनिघण्टुः ।
 योमकेशः, पुं, (योम एव केशा यस्य । विराट्-
 मूर्ध्नितादस्य तथात्वम् ।) शिवः । इत्यमरः ।
 (यथा, महाभारते । ७ । २०० । १२६ ।
 “स्रग्ध्याचन्द्रमसौ लोके प्रकाशनी रुचश्च याः ।
 ते केशश्चिन्ताख्यादि योमकेश इति स्मृतः ।”)
 योमकेशी [न] पुं, महादेवः । गङ्गाधारण-
 कात् योमयापिनः केशा अस्य सन्तीति योम-
 केशशब्दान् इदं प्रत्ययेन निष्पन्नमेतत् ।
 योमचारिपुरं, श्री, (योमचारि आकाशगामि
 पुरम् ।) शौभपुरम् । इति भूरिप्रयोगः ।
 योमचारी, [न] पुं, (योनि चरतीति । चर +
 णिनिः ।) देवता । पक्षी । इति मेदिनी ।
 चिरनीवी । दिनातः । इति विश्वः । (आकाश-
 चारिणि, नि । यथा, कथासरित्सागरे । २२ ।
 ५६ ।
 “अस्ति पूर्वमहं योमचारी विदाधरोऽभ-
 वम् ।”)
 योमधूमः, पुं, (योमः धूमः ।) मेघः । इति
 निष्काण्ठशेषः ।
 योमनासिका, श्री, भारतीपक्षी । इति निष्काण्ठ-
 शेषः ।
 योममञ्जरं, श्री, (योमः मञ्जरमिव ।) पताका ।
 इति निष्काण्ठशेषः ।
 योममङ्गलं, श्री, (योमः मङ्गलम् ।) पताका ।
 इति शब्दरत्नावली । आकाशश्च ।
 योमसुन्नरः, पुं, (योमः सुन्नर इव ।) निर्वातः ।
 इति हारावली ।
 योमयानं, श्री, (योमयामि यानम् ।) विमानम् ।
 इत्यमरः ।
 योमखली, श्री, भूमिः । इति भूरिप्रयोगः ।
 (योमः खली ।) नभःखलश्च ।
 योमाभः, पुं, (योमा नूवेन आभातीति । आ +
 भा + कः ।) बुद्धः । इति निष्काण्ठशेषः ।
 योमोदकं, श्री, (योमः उदकम् ।) दिव्योदकम् ।
 इति राजनिघण्टुः ।
 योमं, श्री, (विशेषेण योवतीति । उष दाहे +
 पचाद्यच् ।) चिकटुः । इत्यमरः । (यथा, सुश्रुते ।
 १ । ४४ ।
 “योमं चित्रातकं सुखा विडङ्गामलके तथा ।”)

व्रज, गतौ । इति कविकल्पद्रुमः । (भा०-पर०-
 सक०-सेट् ।) व्रजति । इति दुर्गादासः ।
 व्रज, क संस्कृतौ । गतौ । इति कविकल्पद्रुमः ।
 (पुरा०-पर०-सक०-सेट् ।) क, मानयति ।
 विरेषौ तौ । तौ एतौ विरेषौ रेफरहितौ च
 स्थाताम् । इति दुर्गादासः ।
 व्रजं, श्री, व्रजनम् । गमनम् । व्रज गतौ इत्यस्मान्
 चप्रत्ययेन निष्पन्नमिदम् । इति सिद्धान्त-
 कौमुदी ।
 व्रजः, पुं, (व्रज गतौ + “गोचरसंचरेति ।” ३ ।
 ३ । १२६ । इति चप्रत्ययेन निपातनात् साधुः ।)
 रुक्मिणः । इत्यमरः । (यथा, महाभारते । १ ।
 १४६ । १२ ।
 “ततः प्रतापः समहान् शब्दश्चैव विभावकोः ।
 प्रादुरासीत् तदा तेन युयुधे च जनव्रजः ।”)
 गोष्ठम् । (यथा, माघे । २ । ६४ ।
 “निबृहवीवधाचारप्रसारा गा रव व्रजम् ।
 उपबन्धन्तु दशाहः पूर्वं माहिष्मतीं द्विषः ।”)
 पश्याः । इति मेदिनी । अयवन्नमपुंयोक्तु-
 व्याश्वर्त्तदेशः । अथ विवरणं यथा, माघे ।
 “व्रजमङ्गलभूमेर्गो शिवनागपक्षं वरम् ।
 कुसुदास्यं महाश्रेष्ठं सर्वेषां मध्यस्थितम् ।
 तस्योपरिस्थितं लोके सर्वस्थानं महाफलम् ।
 लम्बनीजाविहारार्थं सुखस्थानं विराजितम् ।
 चतुरदककोशेन परिपूर्णं विराजितम् ।
 अथ प्रदक्षिणीकुर्वन् धनधान्यसुखं लभेत् ।
 दानार्थावाचतो लोको विष्णुलोकमवाप्नुयात् ।
 आवासान्निज्यते चैव पुनर्जन्म न विद्यते ।
 पुण्यं लक्षयुषं लब्ध्वा क्षतेऽस्मिन् व्रजमङ्गले ।
 लब्ध्वेव निमित्तास्तोषाः साङ्ख्यसहस्रकाः ।”
 तच्चादौ वनोपवनप्रतिवनाधिबनाश्चटपत्ना-
 रिंशत् तानि चतुरदककोशपरिमासमितानि
 चतुर्भागशोऽभ्यन्तरस्थितानि कमश्च आह ।
 पाशे ।
 “वनानि द्वादशाङ्गान्युत्तुनोत्तरदक्षिणे ।
 महावनं महाश्रेष्ठं १ इयं कान्यवनं शुभम् २ ।
 कोकिलाखं हृतीयञ्च ३ तूर्यं तालवनं तथा ४ ।
 पञ्चमं कुसुदास्यञ्च ५ षष्ठं भास्करसंश्रुतम् ६ ।
 नागा वृक्षवनं श्रेष्ठं सप्तमं परिकीर्तितम् ७ ।
 अष्टमं खदिरं प्रोक्तं नवमं लोहकं वनम् ८ ।
 नागा भद्रवनं श्रेष्ठं दशमं बहुपुष्पदम् ९ ।
 एकादशं समाख्यातं बहुलावनसंश्रुतम् १० ।
 नागा विस्ववनं श्रेष्ठं द्वादशं कामनाप्रदम् ११ ।
 इति द्वादशवंशानि वनानि शुभदानि च ।”
 इति द्वादशवनानि ।
 अथ द्वादशोपवनाभ्यां वाराहे ।
 “आदौ व्रजवनं नाम १ द्वितीयं लक्षरा-
 वनम् २ ।
 हृतीयं विष्णुवं नाम ३ कदम्बाखं चतुर्थकम् ४ ।
 नागा सर्ववनं श्रेष्ठं पञ्चमं परिकीर्तितम् ५ ।
 सुरभीवननामानं षष्ठमात्रादवर्द्धनम् ६ ।
 श्रेष्ठं प्रेमवनं नाम सप्तमं शुभं वृक्षम् ७ ।